

7. §.

Az 5. §-ban említett hirdetményi eljárásra nincs szükség, ha a 6.650/1920. M. E. számú rendelet 11. §-a 1. bekezdésének esetében a vitéziszék megkeresése már tanúsítja azt, hogy az államfő a felajánlást elfogadta.

A felajánlás elfogadása után a felajánlás megtámadásának többé nincs helye.

Adományozás telekkönyvezése.

8. §.

Az adománylevél alapján a tulajdonjognak az adományos javára bekebelezését, és a vitézitelek e minőségének feljegyzését a vitéziszék vagy a helyette eljáró szerv kérheti.

Az elrendelt bejegyzés foganatosítása végett az adományozott vitézitelekhez tartozó ingatlanokat egy telekkönyvi jószágtestté egyesítve a vitézitelek jószágtesti minőségét jelző felírás alatt (I. Vitézitelek) ujonnan nyitott telekkönyvi betétbe (telekjegyzőkönyvbe) kell átjegyezni, a tulajdoni lapon pedig a vitézitelek ebbeli minőségét fel kell jegyezni, és egyuttal fel kell még jegyezni azokat a kikötéseket is, amelyeknek telekkönyvi feljegyzését a vitéziszék kéri, végül a tulajdonjogot adományozás címén be kell kebelezni a megadományozott vitéz javára (pl. »Érk. 1920. szeptember 15-én 4.756. sz.

Az 1920. december 12-én kelt adománylevél alapján a.....sz. telekkönyvi betétből ide A. I. 1—3. sorszám alá átjegyzett s vitézitelekkel alakított jószágtestre, mely csak.....i származású vitéznek adományozható,

a tulajdonjog Vitéz Nagy Jánosi lakos javára bekebeleztetik«).

A vitéz jelző az adományos neve mellé csak akkor írható be a telekkönyvbe, ha a vitéziszék tanúsítja, hogy az adományos a vitézi esküt a 6.650/1920. M. E. számú rendelet 8. §-a értelmében letette.

Ha az egy vitézitelket alkotó ingatlanok nem fekszenek ugyanannak az egy községnek a határában, akkor az egy telekkönyvbe tartozó részletekből kell egy-egy jószágtestet alakítani és azt, hogy a jószágtestek egy vitéziteleknek az alkotórészei, a telekkönyvben fel kell jegyezni.